

Gn kapitola 38.

[1] Stalo se pak v té době, že Juda odešel od svých bratrů a připojil se k adulamskému muži jménem Chíra. [2] Tam spatřil dceru kenaanského muže, který se jmenoval Šúa. Vzal si ji za ženu a vešel k ní. [3] Otěhotněla, porodila syna a Juda mu dal jméno Er. [4] Znovu otěhotněla, porodila syna a dala mu jméno Ónan. [5] Nato porodila ještě dalšího syna a dala mu jméno Šela. Bylo to v Kezíbu, kde jej porodila. [6] Juda dal Erovi, svému prvorozenému, manželku jménem Támar. [7] Judův prvorozený Er však byl v očích Hospodinových zlý, a proto jej Hospodin usmrtil. [8] Juda tedy řekl Ónanovi: "Vejdi k bratrově ženě, vezmi si ji podle švagrovského práva a postarej se tak svému bratru o potomstvo." [9] Ale Ónan věděl, že to potomstvo nebude patřit jemu; proto kdykoli vcházel k ženě svého bratra, vypouštěl semeno na zem, aby svému bratru nezplodil potomka. [10] Jeho počínání bylo v očích Hospodinových zlé, proto usmrtil i jeho. [11] Tehdy řekl Juda své snaše Támaře: "Usaď se v domě svého otce jako vdova, dokud nedospěje můj syn Šela." říkal si však: "Jen aby také on nezemřel jako jeho bratři!" Támar tedy odešla a usadila se v otcovském domě. [12] Uplynulo mnoho dní. Judova manželka, dcera Šúova, zemřela. Když se Juda utěšil, putoval se svým adulamským přítelem Chírou za stíhači svých ovcí do Timny. [13] Oznámili Támaře: "Tvůj tchán putuje do Timny ke stíhači svých ovcí." [14] Tu odložila vdovské šaty, zastřela se rouškou, zahalila se a posadila se při vstupu do Énajimu, který je u cesty do Timny. Viděla totiž, že nebyla dána Šelovi za ženu, ačkoli už dospěl. [15] Když ji Juda uviděl, považoval ji za nevěstku, protože si zastřela tvář. [16] Obrátil se k ní, sedící při cestě, a řekl: "Dovol prosím, abych k tobě vešel." Nevěděl totiž, že je to jeho snacha. Otázala se: "Co mi dáš za to, že ke mně vejdeš?" [17] Odvětil: "Pošlu ti kůzle ze stáda." Řekla: "Ale dáš mi zástavu, než je pošleš." [18] Otázal se: "Co ti mám dát jako zástavu?" Odvětila: "Své pečetidlo se šňůrkou a hůl, kterou máš v ruce." Dal jí to a vešel k ní. A ona s ním otěhotněla. [19] Hned nato odešla, odložila roušku a oděla se do vdovských šatů. [20] Juda pak poslal kůzle po svém adulamském příteli, aby vyzvedl od té ženy zástavu; ten ji však nenalezl. [21] Vypytał se mužů toho místa: "Kde je ta kněžka, která byla v Énajimu u cesty?" Odpověděli: "Žádná kněžka zde nebyla." [22] Vrátil se k Judovi a řekl: "Nenašel jsem ji. Také mužové toho místa pravili: 'Žádná kněžka zde nebyla.'" [23] Juda řekl: "Ať si to nechá; jen když nebudeme v opovržení. Vždyť jsem to kůzle poslal, ale tys ji nenašel." [24] Asi po třech měsících bylo Judovi oznámeno: "Tvá snacha Támar se dopustila smilstva a dokonce je již z toho smilstva těhotná." Juda řekl: "Vyved'te ji, ať je upálena." [25] Když už ji vedli, poslala svému tchánovi vzkaz: "Jsem těhotná s mužem, jemuž patří tyhle věci." A dodala: "Pohleď jen pozorně, čím je toto pečetidlo, šňůrka a hůl!" [26] Juda si je pozorně prohlédl a řekl: "Je spravedlivější než já; nedal jsem ji svému synu Šelovi." A už k ní nikdy nevešel. [27] Nastala chvíle jejího porodu, a hle, v jejím životě byla dvojčata. [28] Když rodila, jedno vystrčilo ruku. Porodní bába na ni rychle přivázala karmínovou nitku a řekla: "Toto vyjde první." [29] Ono však stáhlo ruku zpět, a hle, vyšel jeho bratr. Řekla: "Jakou trhlinou ses prodral!" A pojmenovali ho Peres (to je Trhlina). [30] Potom vyšel jeho bratr, který měl na ruce karmínovou nitku. Toho pojmenovali Zerach (to je Rozbřesk).